

Budavári Hírmondó

A Budavári Evangélikus Egyházközség Hírlevele

XIV. évfolyam 2009/3. szám **Ősz**

Amit ember tervez, azt Isten visszájára fordítja, és másképp cselekszik, mint mi terveztük. Már ezért sem lehet kétségbe vonnunk, hogy életünket és cselekedeteinket nem a mi okosságunk, hanem Isten csodálatos hatalma, bölcsessége és jósága irányította. Ebből látjuk, mily sokszor volt velünk Isten, még akkor is, ha se nem láttuk, se nem éreztük. Mennyire igaza van Péter apostolnak: „Neki gondja van reátok.”

Luther Márton: Tizennégy vigasztaló kép megfáradtaknak és megterhelteknek

„Ahol a ti kincsetek van, ott lesz a ti szívetek is.”

(Lk 12,34)

Egyszer csak arra ébredt, hogy a szíve nincs a helyén. Furcsán érezte magát. Tudta, hogy él, de mégsem érezte a szíve dobogását. Valami űrt érzett a bal mellkasában, a dobogás hiánya megrémisztette, és vacogni kezdett. Lassan újra becsukta a szemét, mély levegőt vett, és a képzeletében látott filmen megjelent a szíve. A szív önálló élere kelt, és nagy lendülettel lépegetett az utcán a bank felé. S ő ott ült az ágya szélén, vacogva és szívtelenül. Nem volt többé mosoly az arcán, nem volt derű a lelkében, csak aggodás. Ránézett a mellette mélyen alvó házastársára, és olyan idegennek tűnt. Szédülni kezdett. Körbejárta a lakását, de nem talált nyugalmat. Leült egy fotelbe. Újra becsukta a szemét, és az előbb látott képsor megelevenedett. A szíve tovább lépkedett. A bank ajtaja még be volt zárva, de ott dobogott a biztonsági rács előtt állva, kétségbeesetten, és újra és újra sóhajtás hagyta el a kóbor szívet: „Hogyan fogunk megélni?”

Aztán a szív tovább indult. Megállt egy divatáru bolt kirakata előtt, nézegette az elegáns öltönyöket, és a csodálatos ruhákat. Magára képzelte a legszebbet. Fordult benne egyet-kettőt, mintha tükör előtt illegetné magát. S így sóhajtott: én is divatos akarok lenni.

Nem maradt ott a kirakat előtt, a következő kapualjban egy ingatlankereskedő cég reklámképei voltak. Megállt előttük is a szív. Csodálatos házak, panorámás teraszok, fürdőmedencés lakosztályok voltak láthatók a színes képeken. „Mikor lesz nekem is ilyen lakásom?” – sóhajtotta csendesen, de nagyon keserűen. S a kopott, két szobás lakására gondolt.

Az utcán még rengeteg látnivaló volt. Egy utazási cég a távol-keleti exotikus tájakat kínálta, ahol még sohasem járt. Egy autóreklámon a full-extrás luxuskocsi képe volt látható, és eszébe jutott az, hogy a „mi autónk” már megint szerelésre szorul. A

szórakozóhely előtt vágyakozva nézte a mámorban kéjelgőket, keserűen gondolt arra, hogy mennyire vágyott ifjú korában ilyen helyekre, de az édesanyja mindig tiltotta. Egy wellness-centrum kapuja előtt ellépve az alakjára gondolt, a múltkori drága fogyókúrára, amellyel semmit nem ért el. S ez a szív így bandukolt az utcán keserűen és leverten.

Egyszer csak egy lépcső előtt találta magát. A lépcső tetején egy hatalmas, zárt kapu volt. Rádöbönt: ez az a templom ott a várhegy tetején, ahol néhányszor meg szokott fordulni. Kisgyermekként többször járt itt, emlékszik az orgona bűgására, és a lelkész kedves mosolyára, a „Jer dicsérjük Istent” dallama is eszébe jutott, és elkezdtek benne kavarni az emlékek. A szív ott állt a templom zárt kapuja előtt, és sírva fakadt: „Haza akarok menni!”.

Eddig tartott az álom. S ő újra felébredt és... és mintha elmúlt volna a rémület. Minden a helyén volt! A szíve is! Dobogott, érzett, és ránézett a még mindig szendergő házastársára, és olyan kedves lett neki. És eszébe jutott egy gyermekkori „aranymondás”, talán Margó néni, a hitoktató tanította neki: Ahol a ti kincsetek van, ott lesz a ti szívetek is.

És egyszer csak megértette, hogy ez a Jézustól tanult mondás mit jelent. Arra gondolt, hogy sohasem akar újra úgy ébredni, hideg verejtékben és vacogva, hogy nincs a helyén a szíve. Soha nem akarja átélni azt, hogy a vágyott kincsek után csavarogjon a szíve. Azt akarta, hogy a szíve mindig „otthon maradjon”. És akkor megtalálta a legnagyobb kincset. Eszébe jutott az a Jézus, akiről mindig azt hallotta, hogy Ő maga a szeretet.

Azt kívánjuk – az új munkaév kezdetén – a gyülekezetünk minden tagjának, hogy találja meg a szívét „otthon tartó” kincset, Jézust.

Bence Imre

INTERJÚ**Beszélgetés Lukács Andrással**

Milyen szálakkal kötődsz a Budavári gyülekezethez?

Örülök neki, hogy több és erős szálal. Az első fontos kapcsolódási pont a fiatal felnőttek hétfő esti alkalmanak látogatása volt. Ott sikerült közeli barátságokat kötőm a testvérekkel. Egy nagyon jó barátot,

Szmodis Ivánt köszönhettem ennek az alkalomnak. A gyülekezet presbitériumának vagyok a tagja, rendszeresen ígét olvasok fel az istentiszteleten. Máté fiam az ifibe jár, s örömmel várom Dóri lányom idei konfirmációját.

Mit szeretsz a gyülekezetben?

A lelkészek nyíltságát, közvetlenségét. Volt, hogy egy film kapcsán beszélgettünk a fiammal, de nem tudtuk befejezni, mert megérkeztünk a vasárnapi istentiszteletre. Nem volt baj, mert Iván a szószékről folytatta a gondolatmenetemet. Mondhatnám, hogy véletlen. De akkor nem lennék itt, ha a véletlenben hinnék s nem másban... Továbbá azt, hogy helye lehet a gyülekezet tagjának itt a Budavárban. Szeretem Bán Pisti orgonáját. Ja, és a finom sütitket, amelyeket sikerül megkóstolni egy-egy közösségi alkalmon.

Mi lenne jó, ha másképp lenne itt?

A gyülekezet szélesebb körének aktivitása hiányzik. Sok testvér csak az istentiszteletekre jár, s nincs kapcsolódási pont közöttünk. Csak biztatni tudok mindenkit, keressék ezeket a pontokat, mert meg lehet találni. Nekem is sikerült, akár egy gyerektáborban diafilmvetítéssel, akár a gazdasági bizottságban. Mindenkire szükség van – higgyék el.

Milyen új fejezet kezdődik az életedben a Magyar Ökumenikus Segélyszervezetben?

Eddig a profit-orientált szférában dolgoztam, amely más, mint a non-profit, jelen esetben a segítői. Jó érzés tudni, hogy az én és kollégáim munkájának eredményeképpen rászoruló emberek kapnak segítséget, s változik meg az életük. Az időszak, amelyet Dél-Szerbiában töltöttem, tanulságos időszak volt, de ezzel ez új programmal egy új, izgalmas kihívásnak kell megfelelni. Másképp látom a világot, amióta itt dolgozom.

Miért jó ez a program? Milyen reményeket fűzöl hozzá?

Az Andersen Munkaerő-piaci Képzési és Támogató Program most indult. 18-24 éves munkanélküli fiatalokat segítünk abban, hogy képesek legyenek munkát keresni és találni. A program célja (s természetesen az enyém is), hogy javuljon a fiatalok álláshoz való jutásának esélye. Reményeim szerint ez meg is fog történni.

Szabadidődben mit csinálsz?

Nagyon szeretem a társastáncot. Salsázom, s tanulom argentin tangót is. Szívesen táncolom mindegyiket, ha tehetem.

Sportolsz-e valamit?

Sajnos mostanában kevés időm van, de nyáron jókat bicikliztünk a gyerekekkel. Amikor tehetem, fallabdázom, vagy görkorcsolyázom, télen síelek, korcsolyázom. Most nagyon időszerű lesz a rendszeres testmozgást ismét elkezdni.

Mi az, amivel ki tudsz kapcsolódni? Mi az, ami feltölt?

Olvadás. A derűs keresztény életben hiszek, így nagy örömmel olvasom Adrian Plass írásait, de Kodolányi művei is lenyűgöznek. Mostanában az angol tanulás, gyakorlás is feltölt. Határozott tervem a spanyol nyelv megtanulása. Szeretek a barátaimmal találkozni, beszélgetni, bowlingozni. Rengeteg különféle zenét hallgatok. A táncolható zenétől a jazz, rock, és klasszikus zenéig széles a választék, ami érdekel.

Milyen egy félig világi, félig egyházi, de mindenképpen nemes célokat szolgáló munkahelyen tevékenykedni?

Nagyon más, mint egy nem egyházinál. Adott esetben itt is nagy a nyomás. Rendkívüli és változó feladatok is adódnak, s a körülmények sem mindig optimálisak. Ezekhez alkalmazkodni kell. De a munkatársak és vezetők egymáshoz való viszonya nagyon tiszteletteljes. Ez pedig átsegít a nehézségekben. Örülök, hogy közöttük lehetek.

Egy hívő ember magánemberként, hogyan teheti jobbbá vagy akár keresztényebbé a világot?

Ha megteszi a tőle telhető legtöbbet - lelkiismerete szerint – akkor és ott, ahol van. Hiszem, hogy a kereszténység sugárzik. Volt egy kollégám a korábbi munkahelyemen, akivel nagyon jól kijöttünk egymással, de soha nem beszéltünk vallásról. Amikor elment a cégtől, akkor derült ki, hogy mélyen vallásos. Ott vagyunk egymás közelében, még ha nem is tudjuk. Ha lelkiismeretünk szerint megteszünk mindent az aktuális feladatunk elvégzéséért, tettünk valamit, hogy jobb legyen a világ. S itt nem kell nagy dolgokra gondolni. A kis dolgok összeadódnak, s együtt változtatnak a világon.

Kosynus Tamás

MEGSZÓLAL A GONDNOK

Békéscsabán születtem 1942-ben, és ott konfirmáltam 1954-ben.

Szüleim orosháziak voltak. Felmenőim – anyai ágon – az 1700-as évek elején Zombárról az ellenreformáció elől menekülve telepedtek le az orosházi pusztákon, hátrahagyva házat, földet.

Ilyen örökség birtokában minden időben őriztük hitünket, és Isten és az evangélikus egyház segítségével ez idáig csak erősítettük.

A békéscsabai időszak alatt a szlovák környezetben nem volt nehéz a vallásunk gyakorlása, az ötvenes évek nyomorúságos megfélemlítő időszaka ellenére sem.

Magyarország legnagyobb evangélikus temploma nem csak a szlovák, de a magyar nyelvű istentiszteletek alkalmával volt teli.

A szlovák nyelvi környezetben 1952-56 között állami oktatás keretében jól megtanultam az irodalmi szlovák nyelvet, de sajnos az azt követő 50 év alatt nem gyakoroltam.

1957-től kezdve Szegeden laktunk, majd Budaörsre költöztünk.

A kilencvenes évek elején mint önkormányzati képviselő kezdeményeztem, hogy a város telek adományozásával segítse a budaörsi evangélikusokat templomépítési terveik megvalósításában.

Ekkor már a budavári gyülekezet tagja voltam.

Az akció sikeres volt, azóta a templom megépült.

Gyakorlatilag a Budavári Evangélikus Gyülekezet tagja vagyok 20 éve.

Voltam presbiter. A mostani ciklusban mint tisztségviselő gondnok vagyok a presbitérium tagja.

Évtizedes jelenlétem a gyülekezetben meghitt és őszinte személyes kapcsolatok kialakulását hozta, ezért is érzem úgy, mintha a gyülekezet a második családom lenne.

Építésmérnöki végzettségem és a kivitelezési területen szerzett több évtizedes gyakorlatom alapján mindig készen álltam a szolgálatra, ha építési jellegű feladatot kellett megoldani – legyen az akár a szegedi Luther-ház átalakítása, vagy a budavári egyházi ingatlanokon végzett építési munkák, vagy a német gyülekezet lelkészlakásának felújítása.

A megbízásokat mindig a megtisztelő bizalomnak tekintettem, örömmel és legjobb tudásom szerint teljesítettem.

Feltétlenül ki kell emelnem, hogy az egyházközség anyagi lehetőségeinek keretében jelentkező építési munkák szervezését, lebonyolítását az építési bizottság közreműködésével és segítségével tudtam csak megoldani.

Négy gyermekem nevelésében is megkaptam azt a lelki segítséget mindig, amivel eljutottunk a konfirmációig.

Legnagyobb leányom a Deák téri Evangélikus Gimnáziumban érettségizett 1996-ban.

Az ott szerzett tudás mellett, olyan lelki többletet, szeretetet kapott, amely remélem, egész életében elkíséri.

Hálával gondolunk a gimnáziumra és tanáira.

Feleséggel és a gyermekeimmel mindig érezzük, hogy „Velem vándorol utamon Jézus”, aki mindig átsegít a nehézségeken, és megvigasztal, ha baj ér bennünket.

Tudjuk, Őreá mindig számíthatunk, ez ad hitet, erőt és egészséget életünkben.

Bor Ferenc

Takáts Gyula:

Egy vers előtt

Egy vers előtt térdeltem én.
Több volt, mint vers. Sugárzó költemény
tündöklött ujjamon és szívemet
emelte, mint a nap a felleget.
Ki írta? ... Nem tudom ... Lehet
csak angyalszárny játszott velem.
Magam térdeltem – jól emlékezem –,
akár a búcsúsok a kegyhelyen.

Dél volt. Sugárzó, füledt, nyári dél.
Az ágakon aludt a sok levél
s e fényes, éber kábulat
úgy fénylett, mint a sárga égi lant.
S éreztem szárnya hűs szelét,
De hát, ki írta azt a költeményt?

Izraeli képeslap

„Jeruzsálem, Jeruzsálem! Hányszor akartam a te fiaidat egybegyűjteni, mint a tyúk egybegyűjti kicsirkéit szárnya alá, de te nem akartad.” (Mt 23, 37.) Ez az Ige kavargott bennem, valamint egy ifjúsági éneksor: „Véres a lábad, végigjártad Izrael útjait”, amikor nyáron Isten segítségével eljuthattunk Izraelbe. Ez a két gondolat határozta hát meg azt az öt és fél napot, amelyet eltölthettünk a Szentföldön.

Vendéglátóink hegyen épült gyönyörű kilátással rendelkező lakásának teraszáról azonnal elénk tárult a lélegzet elállító látkép. Lélegzet elállító, de nem biztos, hogy szép. Rengeteg kő, a városon belül is hatalmas kopár területek,

fehér kőből épült házak, itt-ott kevés zöld. Csak a nagyon szívós, szárazságtűrő olajfa, s a hozzá hasonló cserjék bírják itt. Fentről mozdulatlan kőbirodalom, lent viszont, különösen az óváros, nyüzsgő, étellel teli, fülledt, európai embernek már-már fojtogató. A

bazársorra betérve színek, népviseletek, illatok kavalkádja fogadja az embert. S természetesen az a tudás, hogy itt van az út, ahol Jézust végig hajtották keresztet cipelve a Golgotára. Igen, az a tudás, mert ez nem ötlük a szemünkbe azonnal. Ebben a mindent eladásra kínáló millióben bizony keresni kell a stációkat. Ha meg-megálltunk, arrébb lökdöstek az árújukat szállító boltosok, vagy azonnal odaszegődtek alkalmi idegenvezetők, természetesen busás fizetséget remélve – mert a „jeruzsálemipar” működik. Így aztán egyszer korán reggel indultunk neki végigjárni a keresztutat, amikor még csendes az óváros, zárva vannak a bazárok.

Eljutottunk természetesen a Golgota templomhoz, amely inkább tanulságos, mint meghatározó élmény volt. Ahogy ott minden vallás részt kíván magának, ahogy a zarándokok, turisták tárgyasult hittel, babonásan simogatják, csókolgatják a köveket, azokat, melyekről tudható, hogy nem voltak kapcsolatban Jézussal – ez nekem idegen volt. Sokkal meghatározóbb volt újra kimenni gyalog a hegyre, az utolsó vacsora feltételezett helyére, s onnan a hegyről gondolatban – szemünkkel – végigjárni Jézussal, a tanítványokkal az utat az olajfák hegyére,

a Getsemáné kertbe. Elmenni a tekintetünkkel Pilátus házába, végigpásztázni fentről az óvárost, s úgy eljutni a Golgotára.

Betlehemnek megint más hangulata volt. A pásztorok mezején, ahol, többek között, egy szoborcsoport áll, s a dombról látni Betlehem házait, a többi dombot, könnyebben visszarepült az ember időben, s elképzelte a történetet. A Születés hatalmas templomának egyetlen érdekességét említem meg. Olyan kicsi az ajtaja, hogy mindenkinek – még egy alacsony embernek is – le kell hajtania a fejét, ha be akar lépni, hogy be ne verje a szemöldök köbe. Számomra az volt az üzenete: ember, itt aztán hajolj meg, ahol az élet, az örökélet kezdődik, az életed, az örökéleted kezdődik.

Eljuthattunk a Masada erődbe, amely maradéktalanul megőrizte Nagy Heródes korát, hiszen a helyreállítás is korhűen történt. Negyven fokban hőségben jártuk be a gigantikus építményt, és gondoltunk arra, hogy hány embernek kellett elpusztulnia azért, hogy ennek az örült zsarnoknak a terve megvalósuljon. De így csodálhatja meg az utókor a világörökség részeként...

Majd az Engedi pusztába sétáltunk, ahol Dávid bujkált Saul elől. De ez a puszta nem is olyan puszta. Gyönyörű barlangok között kapaszkodunk felfelé, és hűs vízesésekben frissítjük magunkat. A kirándulás befejezésekként megmártóztunk a Holt tengerben, s tényleg nem süllyed el az ember, úszik, mint a dugó.

A sivatagban beduin tanyákat is látunk, ahol összetákoltt kalyibákban laknak a pásztorok, s a vörös sziklákból kinövő kőrökat legelik a kecskéik. Itt valóban fölsebződhetett Jézus lába, de a szíve ma is megsebződne. Jeruzsálem, s az ott összeseregglő, a világ minden tájáról odavándoroló ember ma is összegyűjtésre szorul.

Bencéné Szabó Márta

E s e m é n y n a p t á r

2009. Ő S Z

Szeptember 5. szombat

16.00 – *Johannes Erlbruch* – német lelkész
beiktatása a Német ajkú Gyülekezet
lelkészi állásába

Szeptember 6. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

11.00 – **TANÉVNYITÓ ISTENTISZTELET**

Igét hirdet: *Balicza Iván*
Offertórium az evangélikus
közoktatási intézmények támogatására

18.00 – **IFJÚSÁGI DICSŐÍTŐ
ISTENTISZTELET**

Szeptember 7. hétfő

17.00 – Első bibliaóra a Budagyöngyén
19.00 – **Fiatalok és Felnőttek (FIFE)**
első alkalma a Várban

Szeptember 11. péntek

19.30 – **BACH KANTÁTAEST**

BWV 52, BWV 8 és BW 95

Weiner-Szász Kamara-szimfonikusok
Budavári Kamarakórus
Vezényel: *Bán István*
Bányai Júlia – soprán
Johanna Aschenbrenner – alt
Megyesi Zoltán – tenor
Krokovay Marcell – basszus
Kővári Péter – orgona, kontinuo

A belépés díjtalan!

Adományokat a gyülekezetünk zenei
életének támogatására elfogadunk!

Szeptember 12. szombat

9.00 - EPOT

Evangélikus Presbiterok Országos Találkozója
„Isten munkatársai vagyunk” címmel.

Előadások, beszélgetések,
egyházunk jövőképe, a presbiterok szolgálata
és képzése!

Helyszín: **Pestszentimre – Sportkastély**

Szeptember 13. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

11.00 – **TEREMTÉS LITURGIA**
az istentisztelet keretében

Igét hirdet: *Bence Imre*

18.00 – **Esti istentisztelet, s utána**
FÉSZEKRAKÓ – házasságra készülők
és fiatal házások köre

Szeptember 16. szerda

18.00 – Pedagógusok megbeszélése a
Budai Evangélikus Általános Iskola
alapításáról

Szeptember 18-19.

**Egyházkerületi családi
és sport nap**
ASZÓDON - a Gimnáziumban

Szeptember 20. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

18.00 – Az esti istentisztelethez kapcsolódva
a **FÉRFIKÖR** beszélgetése

Szeptember 25. péntek

16.00 – Az idei konfirmandusok és szüleik
első találkozója – a konfirmációs
oktatás rendjének megbeszélése

Szeptember 27. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

Október 4. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

11.00 – **HÁLAADÓ ISTENTISZTELET** –
a jubiláló házaspárok megáldásával

16.00 – **CSALÁDOS DÉLUTÁN** –
totyogók istentisztelete
A kisgyermekes családok együttléte
sok énekléssel

Október 6. kedd

18.00 – **BIBLIAÓRA**

19.00 – **PRESBITERI GYŰLÉS**

Október 9-11.

Ifjúsági hétvége Nagyvelegén

Október 11. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

18.00 – **Esti istentisztelet, s utána**
FÉSZEKRAKÓ – házasságra készülők
és fiatal házások köre

Október 18. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

18.00 – Az esti istentisztelethez kapcsolódva
a **FÉRFIKÖR** beszélgetése

Október 23. péntek

Nemzeti Ünnap

9.00 – **ÜNNEPI ISTENTISZTELET**

Október 25. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

**Október 31. szombat
REFORMÁCIÓ Ünnepe**

9.00 – ÜNNEPI ISTENTISZTELET

November 1. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

16.00 – CSALÁDOS DÉLUTÁN –
totyogók istentisztelete
A kisgyermekes családok együttléte
sok énekléssel18.00 – IFJÚSÁGI DICSŐÍTŐ
ISTENTISZTELET**November 3. kedd**

18.00 – BIBLIAÓRA

19.00 – KÉPVISELŐTESTÜLETI ÜLÉS

November 8. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

11.00 – A DEÁK TÉRI GIMNÁZIUM
rövid bemutatkozása az istentisztelet
keretében18.00 – Esti istentisztelet, s utána
FÉSZEKRAKÓ – házasságra készülők
és fiatal házaspárok köre**RENDSZERES ALKALMAINK****Hétfő**10.00 – Baba-mama kör – minden hónap
2. és 4. hétfőjén

17.00 – Bibliaóra a Budagyöngyén

19.00 – FIFE – több generációs alkalom
fiataloknak és felnőtteknek**Kedd**

9.00 – Imaközösség

18.00 – Bibliaóra

Szerda17.00 – Hittanóra a Budagyöngyén
elsősorban alsós gyermekeknek**Csütörtök**10.00 – Nyugdíjas kör – bibliaóra nyugdíjasoknak
egy kis teával, süteménnyel

17.00 – Hittanóra – alsósoknak és felsősöknek

17.00 – Cserkész őrsgyűlés
(fiú őr alsós fiúk számára!)

19.00 – Egyetemista ifi kör

Péntek

16.00 – Konfirmációs óra (szept. 25-től)

18.00 – Ifjúsági óra
a konfirmáció után lévő fiataloknak**Vasárnap**11.00 – Hittanórák – az istentisztelettel párhuzamosan
óvodásoknak, alsósoknak és felsősöknek
külön csoportban! (Gyülekezés a templomban!)*1.,2.,3. osztályos lányok számára cserkészőrsöt
Szervezünk. Jelentkezni, érdeklődni a Dévai Bíró
Mátyás Cserkészcsapat csapatkapitányánál, Bence
Domonkosnál lehet a (20) 824-40-36 telefonon.***November 13-15.****Ifjúsági hétvége**

a soproni ifjúság budapesti látogatása

November 15. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

18.00 – Az esti istentisztelethez kapcsolódva
a FÉRFIKÖR beszélgetése**November 22. vasárnap
ÖRÖKÉLET vasárnapja**

Istentisztelet a szokott rendben.

11.00 – Megemlékezés az elmúlt egyházi évben
elhunyt testvéreinkről16.00 – SZERETETVENDÉGSÉG
A szent város – a lelkész házaspárok
beszámolója a jeruzsálemi útjukról,
vetített képekkel**November 29. vasárnap
ÁDVENT 1. vasárnapja**

9.00 – Istentisztelet a Budagyöngyén

!!!! FIGYELEM! Időpont változás !!!!!

10.00 – RÁDIÓS istentisztelet
a Budavári templomból(Ezen a délelőttön a rádiós közvetítés miatt csak egy
istentiszteletünk lesz a Bécsikapu téren)**A Lelkeszi Hivatal**(1014 Budapest I. Táncsics M. u. 28.)
fogadóórái: hétfőtől péntekig 9.00-13.00
vagy megbeszélés szerint.

☎ és fax: 356-97-36

Internet: <http://budavar.lutheran.hu>E-mail: budavar@lutheran.hu**Gyülekezetünk lelkészei:****Balicza Iván** – igazgató lelkész
mobil: 06-20/824-20-70e-mail: balicza@t-online.hu

Fogadóóra: kedd 10.00-13.00

Csütörtök 9.00-13.00

Bencéné Szabó Márta – lelkész

mobil: 06-20/824-30-57

Fogadóóra: hétfő 9.00-13.00

Bence Imre – lelkész, esperes

mobil: 06-20/824-40-37

e-mail: imre.bence@lutheran.hu

Fogadóóra: hétfő 15.00-16.30

Szerda és péntek 9.00-13.00

Dr. Fabiny Tamás – püspök ☎ 394-23-35tamas.fabiny@lutheran.hu**A Gazdasági Hivatal**

fogadóórái: kedd, szerda, péntek: 9.00-12.30

Madocsai Zsolt – felügyelő

Fogadóóra: minden hónap 3. keddjén

18.00-19.30 között,

előzetes időpont egyeztetéssel

Kövesy Emese irodavezetőnél – ☎ 356-97-36

A nyári tábor sok budavári család és fiatal részére már fogalom. S nem csak fogalom, hanem elemi szükséglet is. Hisz szükséges mindannyiunk számára az, hogy közösségünk a nyári időszakban egy hetet tölthessen együtt. Idén Káptalanfüreden találtunk táborhelyet. 110 jelentkezővel készültünk a táborba. Érettségi vizsga, sportverseny vagy betegség miatt nem mindenki tudott végig jelen lenni közöttünk, de így is közel száz résztvevő vett részt a Pál apostollal tervezett képzeletbeli utazáson. A legfiatalabb a nem egészen hároméves Mira volt, aki már negyedszer táborozott velünk! Idén a most szerveződő budakeszi gyülekezet kicsiny csoportja is velünk tartott. A beszámolót a budakeszi gyülekezetből érkezett pedagógus édesanya készítette:

Nyári tábor Káptalanfüreden

A budavári gyülekezet idén Káptalanfüreden tartotta nyári gyerektáborát, amelyen néhány budakeszi hittanos is részt vehetett. Felnőtt kísérőként először voltam táborban, így aztán nekem is izgalmas volt ez az egy hét, nem csak a fiamnak. Június 21-én este érkeztünk, esőben és hűvös időben, némi bizonytalansággal a lelkünkben, hiszen alig ismertünk valakit a táborlakók közül. A következő szombaton azzal a bizonyossággal indultunk haza, hogy sok jó ismerősre tettünk szert, sok barátságos, kedves gyereket és felnőttet ismertünk meg, és talán a budakeszi gyülekezet tagjai közötti szálakat is szorosabbra fűztük.

Ahogy megérkezésünk után rögtön kiderült, a tábornak már komoly hagyományai vannak. Nagyon jó ötlet, hogy a gyerekek családokat alkotnak, így végzik el a rájuk osztott feladatokat. Egy-egy család olyan, mint az igazi: különböző korú gyerekek vannak benne. Márpedig itt képviseltette magát minden korosztály, a már nem igazán gyerekektől a legifjabb leánykáig, aki még nem járt óvodába. A családok legkedveltebb feladata az esti jelenet bemutatása volt.

Hogy zajlott az élet a táborban? Reggeli és vacsora után áhítat sok-sok énekkel, Bence Imre táborvezető lelkész lelkes „vezényletével”. Délelőtt a gyerekek kisebb csoportokban az ideai témát, Pál apostol utazásait dolgozták fel. Természetesen ezek a csoportok korosztályok szerint szerveződtek, egy-két felnőtt vezetésével. (Sőt, még a „dologtalan” felnőtteknek is jutott egy külön csoport.) Az esti áhítat után pedig mindig más család adta elő az aznapi utazás történetét.

Mi volt még ezen kívül? Az esős délutánokon sok társasjáték, kézműveskedés. A naposabb délutánokon számháború, balatoni fürdés és egy több órás, az egész tábort megmozgató társasjáték. És persze akármilyen volt az idő, a régi és új barátok mindig tudtak miről beszélgetni...

Jó volt ott lenni, és jó volt hitben és lélekben megerősödvén hazatérni. Jó lenne, ha jövőre megint mehetnénk, még több gyerekkel. Köszönjük a szervezőknek a lehetőséget!

Harangozó Katalin

A teremtés ünnepe

2009. szeptember 13-án tartottuk a gyülekezetünkben a teremtés ünnepét.

Az Ökumenikus Tanács javaslata alapján így a gyülekezetünkben is sor került egy „teremtés liturgiára”, amelyben az igék, imádságok és a liturgikus szövegek abban segítettek bennünket, hogy Krisztust magasztaljuk a teremtés ajándékáért.

Ebben a liturgiában eredetileg a Niceai Hitvallás hangzott volna el egy rövid értelmező szöveggel.

Most közreadjuk a Niceai Hitvallás szövegét. Mélyedjünk el a Hitvallás tartalmában, és elmélkedjünk azon, hogy valójában mai ismeretekkel és világlátással mit is jelent számunkra ez az ősi hitvallás.

Hiszek az egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek, minden láthatónak és láthatatlannak teremtőjében.

Hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, aki az Atyától született minden idő előtt, világosság a világosságtól, valóságos Isten a valóságos Istentől, született és nem teremtett, az Atyával egylényegű, és általa lett minden. Érettünk, emberekért és üdvösségünkért leszállt a mennyből. Megtestesült a Szentlélektől és Szűz Máriától, és emberré lett. Keresztre feszítették értünk Poncius Pilátus alatt, kínhalált szenvedett, és eltemették, harmadnapon feltámadt az Írások szerint, fölment a mennybe, ott ül az Atya jobbján, újra eljön dicsőségben ítélni élőket és holtakat, és uralmának nem lesz vége.

Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben, aki az Atyától és a Fiútól származik, akit az Atyával és a Fiúval együtt imádunk és dicsőítünk, és aki szólt a próféták által. Hiszem az egy, szent, egyetemes és apostoli egyházat. Vallom az egy keresztséget a bűnök bocsánatára. Várom a holtak föltámadását és az eljövendő örök életet. Ámen.

Igen, történelmi, fizikai és kozmikus ismereteink alapján, a Szentlélek ajándékaképpen hiszünk Istenben, minden létező, élettelen és élő forrásában, létrehozójában.

Hisszük, hogy minden Jézus Krisztus által lett, ami lett, és Ő az, aki mindezt fenntartja. Létezésünk értelmes élet, mert tudva vagy tudatlanul Vele együtt végezzük a lét kibontakoztatásának és fenntartásának a szent munkáját.

Hisszük, hogy a létezést kialakító Krisztus – történt mindez rövid vagy hosszú idő alatt –, a velünk kötött szövetséggel útjára indította az új teremtés művét. Amint Ő az anyagi világ részévé vált, és az Eucharisztia földi jegyeiben maga által teljes egységet teremtett, akként szent az a mű, amelyben mi, tanítványai építjük Isten országát és

készítjük annak eljövételét; mindezt a Jézus Krisztusról szóló üzenet, örömhír átadásával és a jelen világ sebeinek gyógyításával, sőt a kozmikus lét egészének építésével végezzük, mindenkor a Krisztusban, a Szentlélek Isten kizárólagos vezetésével.

Hisszük, hogy a hit, a cselekvő szeretet útját kell járnunk, és a számításba vett apokaliptikus pusztulás lehetősége ellenére sem adjuk fel a ránk bízott kertek és városok művelését és gondozását.

Tamási Miklós:

Magamban kiáltó

Kereslek, Isten! Kulcslyukon leskelődő ember-kíváncsiságom ne vesd meg, Uram!
Az ember gyarló. Ezért bizonytalan.

Kereslek, Isten! Hitemnek nincsen szárnya még,
mely átröpít a földi gondokon, bajon,
De lenned kell, jaj, lenned kell nagyon!

Kereslek, Isten! Fában, virágban, emberekben.
Kis jelek hallgatásait figyelve
sziklányi kérdés nehezül szívemre:

Látsz-e? Hallasz-e? Tudsz vajon?
Felelsz? Jutalmazol? Büntetsz?
Honnan tudom, hogy most megintesz?

Igéid jól formálok tetteimre?
Tudom-e már néha, mit akarsz velem?
Válaszolj, Uram! Szólj rám, Istenem!

Lásd, kérni sem tudok igaz hiten kívül
semmit. Se keveset, se végtelen nagyot,
Csak mormolom, morzsolom, kiáltom
magamban:
Minden úgy legyen, ahogy akarod!

Hatodévesünk bemutatkozik

A nevem Jorsits Attila, Győrből érkeztem, a nádorvárosi gyülekezetből. Római katolikus családból származom, de mivel az elmúlt rendszerben a szüleimnek tiltották a vallásgyakorlást, nem részesültem semmilyen vallási nevelésben. Tulajdonképpen tizenhét éves koromig nem kerültem komolyabb kapcsolatba sem a Bibliával, sem keresztyén közösséggel. Mindig kutató, kérdező gyermek voltam. Nagyon szerettem olvasni és emlékeim szerint sokat foglalkoztam az élet „nagy” kérdéseivel már gyermekkoromban is. Kamaszkoromban rengeteg vallással foglalkozó könyvet kiolvastam, mert annak ellenére, hogy nem részesültem vallásos nevelésben, mindig nagyon foglalkoztatott az élet végső értelmének kérdése. Úgy gondoltam, hogy bárminek amit az ember elérhet, csak akkor van értelme, hogy ha az a valami örökkévaló. Hiszen ha valamit az ember felépít vagy elér az életben, és az előbb vagy utóbb elpusztul, akkor annak csak időlegesen volt valami haszna és végül ugyanarra a sorsra jut, mint bármi más. Ekkor még nem is sejtettem, hogy a Prédikátor könyve egyszerű, logikus gondolatai forognak a fejemben. Én sem tudtam elfogadni, hogy bármilyen időleges dolog bárki életének örökkévaló értelmet adhat. Úgy gondoltam, hogy az élet így tényleg „hiábavalóság”.

Akkoriban a nagyon nagy divatnak örvendtek a különböző keleti vallások és ennek megfelelően rengeteg ilyen könyvet is elolvastam, de valahogy nem tudtam megnyugodni egyik gondolatmenetben sem. Mindegyiknél éreztem, hogy valami hiányzik, valami nem stimmel. Ebben a keresésben jutottam el az addig még számomra teljesen ismeretlen

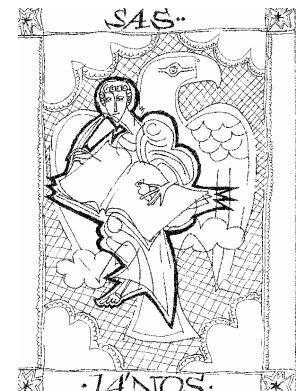
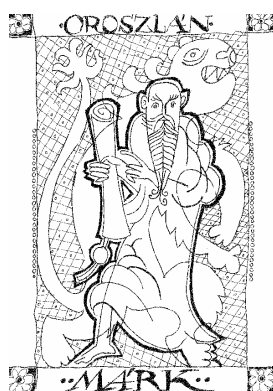

Bibliához, aminek olvasása közben megtapasztalhattam, hogy mit is jelent az, amikor az Isten szól az Ő igéjén keresztül. Érdekes, hogy még nem is hittem igazán az Istenben, még nem is fogadtam el az Ő igéjét igazságnak, de valahogy vonzott engem a Biblia és éreztem, hogy itt végre rá fogok találni a válaszaimra. Nemsokára meg is értettem, hogy mit jelent az engem is foglyul ejtő bűn, és azt is megérthettem, hogy mit jelent Jézus váltságfalála, és hogy ez számomra is elérhető. Azt hiszem, hogy a megtérés számomra könnyebb volt, mint bárkinek. Annyira élesen éreztem a kontrasztot a hitetlen életem és a Jézus kínálta élet között, hogy nem is gondolkodtam sokat. Tudtam, hogy válaszút elé érkezett az életem. Kértem Istent, hogy Jézusért fogadjon be engem is országába. Ettől kezdve a Biblia lett a kedvenc olvasmányom, megkeresztelkedtem, és elkezdtem járni a győr-nádorvárosi evangélikus gyülekezetbe, ahol a helyi ifjúsági közösség aktív tagja maradtam annak megszűnéséig.

Műszaki tanulmányaim befejeztével egyre komolyabban foglalkoztatott a teológiai pálya gondolata, de amennyire vonzott a lelkesedés, annyira félelmetesnek is éreztem az Isten előtti felelősség súlyát. Hivatásom tisztázásában nagy segítséget adott Tubán József csornai lelkész, akiben nemcsak egy komoly teológusra, hanem igazi barátira is találtam. A csornai gyülekezetnek a későbbi teológiai tanulmányaim során is sokat köszönhettem, mert ők voltak az a közösség, akik nem csak megengedték, de örültek is annak, ha alkalmanként közöttük szolgáltam.

Jelenleg a hatodéves képzés mellett a Magyar Protestáns Tanulmányi Alapítvány egyetemi szakollégiumában dolgozom mint evangélikus spirituális. Feladatom a kollégiumban lelki alkalmak szervezése, lebonyolítása és bibliai-teológiai témájú oktatás. Remélem, hogy a hatodév során a budavári gyülekezetben sikerül megszereznem azt a szükséges tapasztalatot, amivel elindulhatok a lelkeszi pályán, és a gyülekezettel együtt Isten áldását tudjuk majd egymás felé közvetíteni.

Richly Zsolt grafikái a Budavári gyülekezet kézzel írott Bibliájához

Hírek - Hírek - Hírek – Hírek

▪ A gyülekezetünk alapítványán belül két elkülönített alap létezik. Várady Lajos gyülekezet-építői munkájára emlékezve leszámazottai ajánlottak fel egy összeget, amelynek kamatai a jó előmenetelű evangélikus diákok támogatását szolgálják, Csonka Tibor, gyülekezetünk hűséges tagja pedig a lelkészképzés támogatására adott céladományt, amelynek kamata a gyülekezetünkben aktív teológusok között osztható fel. A gyülekezetünk tanévzáró napján a kuratórium képviselőjeként Németh Lajos testvérünk adta át a díjakat.

Várady-díjban részesült Molnár Edit a legszorgalmasabb felsős hittanosként, Szebik Anna és Jánoska Zsófia, akik gyülekezetünk hittanosai és a Deák téri Gimnázium tanulóiként az országos hittanverseny győztes csapatában voltak, valamint Madocsai Lelle és Madocsai Csenge, akik az ifjúsági közösségért sokat tettek.

Csonka-díjban Tóth Károly hatodéves hallgató gyülekezetünkben végzett szolgálatáért, Bence Győző a cserkészletben végzett munkájáért és Arató Lóránt (Arad) hitoktatásban segítő teológus szociális támogatásként részesült. A gyülekezet hálás a díjak alapítóinak is.

- Június 13-án, szombaton Bence Imre esperes felszentelte a Békásmegyeri Evangélikus Gyülekezet szeretetotthonát, a Gaudiopolis otthont.
- Június 19-én az Evangélikus Hittudományi Egyetem tanévzáróján Tóth Károly lelkészjelöltünk átvette a diplomáját.
- Június 21-28-ig tartott a gyülekezet nyári tábora. Több mint 100 jelentkezővel Pál apostol útjain indultunk el, képzeletben, a káptalanfüredi táborhelyen.
- Június 28-án Balicza Iván igazgató lelkész evangélizációt tartott Albertiben.
- Július 2-án Bence Imre a Budai Egyházmegye családi konferenciáján előadást tartott „A válság mint Isten ajándéka!?” címmel.
- A Dévai Biró Mátyás Cserkészcsapat július 8-18-ig tartotta nyári táborát Bujákon, amelyen Bence Domonkos csapatkapitány vezetésével a budavári és kelenföldi cserkészek vettek részt.
- A fóti kántorképző intézet nyáron szervezett tanfolyamain idén a Budavári Gyülekezet fiataljai közül Bajnóczi Bence, Bajnóczi Attila, Balás Dóra, Balás Eszter, Kiss Zsuzsa és Szebik Borbála vett részt. A fóti kántorképző augusztusi tanfolyamán Bajnóczi Mária teológus, gyülekezetünk kiegészítő orgonistája oktatóként vett részt.

- A MEVISZ-BÁRKA győri szakcsoportjának mozgássérültekkel foglalkozó táborában gyülekezetünkől Lukács Máté és Lukács Teodóra vett részt segítőként Kemenesmihályfán.
- A Budavári Gyülekezetben látogatást tett a Kehli Egyházmegye (Németország, Baden-Württemberg) lelkészi közössége. A német delegációt Bence Imre tájékoztatta gyülekezetünk életéről és az egyházmegye szolgálatáról.
- Augusztus 8-án Ajkán szentelte lelkésszé Tóth Károly végzett teológust Ittész János, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke. Az új lelkész Pápán és környékén (Takácsi és Homokbödöge) kezdi meg a szolgálatát. Gyülekezetünket a lelkésszentelésen népes küldöttség képviselte, minden korosztályból.
- Augusztus 16-20-ig tartott gyülekezetünk „Mini tábora”. A nyelvi és kézműves hittantábor közel 30 résztvevője a gyülekezetünk önkéntes munkásai és nyelvtanárai felkészítésében töltöttek néhány felejthetetlen napot Dömösön.
- Augusztus 30-án a német ajkú gyülekezet istentiszteletén köszöntük meg Andreas Wellmer lelkész 9 évig végzett szolgálatát, aki most visszatért Németországba. Az istentisztelet liturgiájában D. Szebik Imre ny. püspök szolgált és köszöntötte – gyülekezetünk nevében is – a búcsúzó lelkészt.
- Szeptember 5-én dr. Fabiny Tamás püspök beiktatta hivatalába a német gyülekezet új lelkészét, Johannes Erlbruchot. Gyülekezetünk nevében Balicza Iván igazgató lelkész köszöntötte az új szolgálattelvőt.
- Szeptember 4-6. között nemzetközi konferencia volt a litvániai Klaipéda városában a német Gesellschaft zur Ausbreitung des Evangeliums egyesület szervezésében. Bence Imre – a magyar delegáció tagjaként – áhítattal szolgált a konferencián.
- Szeptember 6-án tanévnyitó istentiszteleten kértünk áldást a hitoktatók szolgálatára és a gyermekekre. Ezen az istentiszteleten mutatkozott be gyülekezetünknek Jorsits Attila, az idei tanév hatodéves hallgatója.

*Budavári Hírmondó
az Egyházközség tájékoztató hírlevele
Szerkesztőbizottság: Bence Imre, Kőháti Dóra
Grafika: Richly Zsolt
Tördelés: Varga Katalin
Felelős kiadó: Balicza Iván, igazgató lelkész
A Budavári Hírmondó az NCA pályázati
támogatásának segítségével jelenik meg.
Nyomdai munkák: LH Graphipress Kft.*